

Nieu tay nghien truong.

Trịnh công Sơn

Một chiều   kia   có   người   tình   trẻ   Đi   lang
                  ...xa   đã   bay   về   gần   Rơi   trên
                  ...kia   có   em   buồn   buồn   Thân   mong

thang quanh   ngôi   thành   cổ   Từ   bờ   môi   hát   lên   nhè
sông rơi   sau   bờ   thành   Nhìn   cỏ   cây   ráng   pha   màu
manh như   lau   sậy   hiền   Về   đôi   mây   thấp   hương   nằm

nhẹ   Từ   lời   ca   rớt   thành   cơn   mưa   Một   chiều
hồng   Nhìn   lại   em   áo   lụa   thỉnh   không   Mặt   trời
mộng   Rơi   ngủ   quên   giữa   trời   mênh   mộng   Một   chiều

kia   có   mây   mù   mu   Mây   rơi   nhanh   rơi   trên   cửa
như   trái   cây   tuyết   vọng   Rơi   trong   đêm   rơi   trong   đời
kia   có   em   nhẹ   nhàng   Đi   không   nhanh   chân   không   vội

nhà   Người   tình   kia   mất   con   đường   về   Và   trời
nàng   Và   từ   đó   có   em   thì   thăm   Lời   quanh
vàng   Về   nguồn   xưa   gói   tay   nằm   bệnh   Về   cội

kia   mất   em   từ   độ.   Mặt   trời...
hiu   suốt   con   đường   tình   Một   chiều...
xưa   níu   tay   nghìn   tròng.